

Cour d'appel du Grand-Duché de Luxembourg 2005 m. birželio 1 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Administration de l'Enregistrement et des Domaines prieš Eurodental SARL

(Byla C-240/05)

(2005/C 193/29)

(Proceso kalba: prancūzų)

Cour d'appel du Grand-Duché de Luxembourg 2005 m. birželio 1 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. birželio 3 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Administration de l'Enregistrement et des Domaines prieš Eurodental SARL*.

Cour d'appel du Grand-Duché de Luxembourg prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar toks prekių tiekimas valstybėje narėje, kuris pagal 1977 m. gegužės 17 d. šeštosios Tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (77/388/EEB⁽¹⁾) 13 straipsnio A dalies 1 punkto e papunktį yra atleidžiamas nuo mokesčio ir nesuteikia teisės į atskaitymą iš mokesčio už pirkimus, pagal šios direktyvos 17 straipsnį patenka į šios iki 1993 m. sausio 1 d. galiojusios direktyvos redakcijos 15 straipsnio 1 ir 2 dalies ir 1993 m. sausio 1 d. galiojusios direktyvos redakcijos 28c straipsnio A dalies a punkto, ir todėl į šios direktyvos 17 straipsnio 3 dalies b punkto, kuriuo suteikiama teisė į atskaitymą iš mokesčio už pirkimus taikymo sritį, jeigu Bendrijos valstybėje narėje įsteigtas ūkio subjektas teikia prekes kitoje valstybėje narėje įsteigiamam ūkio subjektui ir jeigu įvykdomos šios 1993 m. sausio 1 d. galiojusios direktyvos redakcijos 15 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei 1993 m. sausio 1 d. 28c straipsnio A dalies a punkte numatytos sąlygos?
- 2) Ar toks paslaugų tiekimas valstybės narės teritorijoje, kuris atleidžiamas nuo mokesčio pagal 1977 m. gegužės 17 d. šeštosios Tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (77/388/EEB) 13 straipsnio A dalies 1 punkto e papunktį ir nesuteikia teisės į atskaitymą iš mokesčio už pirkimus, pagal šios direktyvos 17 straipsnį patenka į šios iki 1993 m. sausio 1

d. galiojusios direktyvos redakcijos (iki 1993 m. atleidimas nuo mokesčio nebuvo numatytas) 15 straipsnio 3 dalies, ir todėl į šios direktyvos 17 straipsnio 3 dalies b punkto, kuriuo suteikiama teisė į atskaitymą iš mokesčio už pirkimus taikymo sritį, jeigu Bendrijos valstybėje narėje įsteigtas ūkio subjektas teikia prekes kitoje valstybėje narėje įsteigiamam ūkio subjektui ir jeigu įvykdomos šios 1993 m. sausio 1 d. galiojusios direktyvos redakcijos 15 straipsnio 3 dalyje numatytos sąlygos?

(¹) OL L 145, p. 1.

Conseil d'État (Prancūzija) 2005 m. gegužės 9 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Nicolas Bot prieš Préfecture du Val-de-Marne

(Byla C-241/05)

(2005/C 193/30)

(Proceso kalba: prancūzų)

Conseil d'État (Prancūzija) 2005 m. gegužės 9 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. birželio 2 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Nicolas Bot prieš Préfecture du Val-de-Marne*.

Conseil d'État (Prancūzija) prašo Teisingumo Teismo atsakyti į klausimą, ką reiškia formuluotė „pirmojo atvykimo diena“ Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo 20 straipsnio 1 dalies sąlygų prasme ir ar „pirmuoju atvykimu“ į valstybių konvencijos šalių teritoriją turi būti laikomas kiekvienas atvykimas pasibaigus šešių mėnesių laikotarpiui, kurio metu į šią teritoriją nebuvo atvykta, o užsieniečio, kuris daug kartų atvyksta trumpam laikui, atveju — kiekvienas kitas atvykimas iškart po to, kai pasibaigia šešių mėnesių terminas, skaičiuojant nuo ankstesnės žinomos „pirmojo atvykimo“ dienos.